

РЕШЕНИЕ

№ 1253

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10811** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община (СО), представлявано от процесуалния си представител юрк. В., срещу решение от 11.07.2022 г., постановено по НАХД № 11431 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 8-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 331990/27.02.2018 г. на заместник-кмета на Столична община, с което на лицето А. Г. Д. е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 лева за установено нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, „б“ и „в“ и чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО).

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, като се сочи, че съдът е приел за доказано извършеното нарушение, но че са допуснати съществени нарушения в процедурата, които касаторът твърди, че липсват. Не се приема твърдението, че в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) не е достатъчно точно описана фактическата обстановка, в смисъл, че същата е непълна и нарушителят не е могъл да разбере точно в какво нарушение се обвинява. Не се намира за основателен доводът на съда, че не е била налице кумулативно необходимата съвкупност от факта

на извършено нарушение и отказът да се заплати минималната санкция към момента на констатиране на нарушението от контрольорите по редовността на пътниците. Не приема мотива на СРС, че нарушението е следвало да бъде санкционирано в изпълнение не на разпоредбите на НРУПОГТТСО, а е следвало да бъде приложен Закон за автомобилните превози. Моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, чрез процесуалния си представител, юрк В. поддържа жалбата и моли за отмяна на решението и постановяване на друго решение, с което НП да бъде потвърдено.

Ответникът – А. Г. Д., не изпраща представител. Депозирано е възражение срещу касационната жалба. Претендира разноси за две съдебни инстанции.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съдът намира, че в настоящия казус, административнонаказателното преследване е погасено по давност. Съгласно чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока предвиден в чл. 80 НК. С оглед вида на наложеното в случая наказание – имуществена санкция, приложима е хипотезата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, според която наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на четири години и половина.

Административнонаказателното преследване е възбудено в срок, но към момента на постановяване на решението е изтекъл срокът за преследване – нарушението е извършено на 13.02.2018 г., като срокът за преследване е изтекъл на 13.08.2022 г., поради и което НП следва да бъде отменено на това основание.

Към датата на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция, са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК, за които съдът следи служебно, доколкото чл. 11 ЗАНН по въпросите, касаещи давността, препраща към Наказателния кодекс (НК). Изтекла е предвидената в закона абсолютна давност. Препращащата норма на чл. 11 ЗАНН предвижда, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство - нормата на чл. 34 регламентира сроковете за започване на административнонаказателното производство, съответно за издаване на НП след съставянето на АУАН, а нормата на чл. 82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл. 11 ЗАНН (в този смисъл и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд). Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК във вр. чл. 11 ЗАНН

административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Предвид чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 ЗАНН, уреждаща случаите, в които административнонаказателното производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 НК.

В случая, предвид датата на извършване на административното нарушение – 13.02.2018 г., е изтекъл давностен срок (4 1/2 години, по арг. от чл. 80, ал. 1, т. 5 вр. с ал. 3 НК), с чието изтичане се изключва въобще административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно, към дата 13.08.2022 г., това правомощие следва да се счита погасено и доколкото изтичането на абсолютната давност засяга самия процес, административнонаказателното производство, в рамките на което процесното НП е издадено, следва да бъде прекратено. Поради това, решението за отмяна на НП на районния съд следва да бъде оставено в сила, но на посоченото по-горе основание.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че е допуснато нарушение при индивидуализиране на нарушителя. В АУАН е налице изписване на собственото име на нарушителя, който е посочен като „А.“. Административнонаказващият орган, в обжалваното НП, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗАНН, е посочил като нарушител А. Г. Д.. Допуснатата грешка не би могла да се определи като техническа такава и се счита за съществено процесуално нарушение, тъй като разминаването в съществени данни за лицето е пречка същият да бъде еднозначно определен.

Въпреки изхода на спора, искането на ответника за присъждане на разноски, съдът намира за неоснователно, тъй като не са налице доказателства за извършено плащане пред настоящата съдебна инстанция. По представения пред СРС договор за правна защита и съдействие от 27.07.2021 г. е налице изрично произнасяне с Определение по НАХД № 11431 по описа за 2021 г. на СРС, Наказателно отделение, 8-ми състав, приложено по преписката.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 11.07.2022 г., постановено по НАХД № 11431 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

